

# РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. Плевен, 20.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и  
втора година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА  
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно  
наказателно дело № 20224430200475 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид  
следното:

### **ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.**

С наказателно постановление №21-0938-004800 от 20.12.2021г. \*\*\* на  
сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен е наложил на основание  
чл.53 от ЗАНН и чл.177, ал.6, пр.2 от ЗДвП на Л. Ст. Г. от гр.Плевен, ул. \*\*\*,  
административно наказание глоба в размер на 200 лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал  
жалбоподателят Л. Ст. Г. , който го обжалва в срок и моли съда да го отмени,  
като незаконосъобразно. Представлява се от процесуалния си представител -  
адв. А.С., която изразява становище, че при съставяне на акта за установяване  
на нарушението и впоследствие издаденото въз основа на него наказателно  
постановление не са били спазени предвидените в разпоредбите на чл. 42 и  
чл.57 от ЗАНН реквизити за съдържанието на същите, което представлява  
съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на процесното

наказателно постановление. Навежда правни доводи, че върху процесното МПС са били наложени запори от ЧСИ, което е пречило жалбоподателя да изпълни задължението и да регистрира автомобила. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

За въззиваемата страна ОД на МВР - Плевен, не се явява представител и не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е основателна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт серия GA №452244 от 15.12.2021г. за установяване на административно нарушение от който е видно, че на същата дата около 16:37 часа в гр. Плевен, ул. „Върбишко Шосе“ в сградата на сектор „Пътна полиция“, като упълномощено лице на \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\*, не е представил в едномесечен срок за регистрация следното МПС - влекач МАН ТГХ с рег. № \*\*\*, видно от Постановление за възлагане от 04.10.2021г. и влязло в сила на 27.10.2021г. във връзка с изпълнително дело \*\*\*.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитания актосъставител Р. Р. Ж. и свидетеля Л. Н. Л., чиито показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства. Актосъставителят Ж. и свидетелят Л. са категорични, че жалбоподателят Г., като упълномощено лице на \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\*, не е представил в едномесечен срок за регистрация следното МПС - влекач МАН ТГХ с рег. № \*\*\*. Съдът кредитира напълно показанията на актосъставителя Ж. и свидетеля Л., тъй като техните показания са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетите от тях бездействия на жалбоподателя Г.. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и непристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя Г. в нарушение, което не е извършил. Видно от приобщената като писмено доказателство по делото Справка по регистрация на МПС с рег.№\*\*\* в Постановление за възлагане от 04.10.2021г., влязло в

законна сила на 27.10.2021г., по ИД № \*\*\*, като приобретател /купувач/ по отношение на МПС -влекач МАН ТГХ с рег.№ \*\*\* е отразено юридическото лице \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\*, а не Л. Ст. Г.. От направена справка в Търговския регистър се установява, че жалбоподателят Л. Ст. Г. е управител на юридическото лице \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\* и като такъв той притежава представителна власт по закон, която изключва качеството му на упълномощено лице. От приобщената като писмено доказателство по делото Справка по регистрация на МПС с рег.№\*\*\* се установява, че върху процесното МПС е имало наложени общо 6 запора за продажба на МПС, като последните два запора са били вдигнати от ЧСИ и съответно снети в информационната система на сектор "Пътна полиция" при МВР на 29.11.2021г. и на 2.12.2021г. Т.е. двата запора за продажба на МПС са снети след влизането в законна сила на 27.10.2021г. на Постановлението за възлагане от 04.10.2021г. по ИД № \*\*\*, с което като купувач на МПС - влекач МАН ТГХ с рег.№ \*\*\* е отразено \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\*.

При така приетото за установено от фактическа страна незаконосъобразно и необосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят Л. Ст. Г. е извършил нарушение по чл.145 ал.2 от ЗДвП и незаконосъобразно му е наложил административно наказание на основание чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП. Съобразно разпоредбата на чл.145 ал.2 от ЗДвП приобретателят на регистрирано пътно превозно средство е длъжен в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба, а съгласно ал.4 на същия член е предвидено, че разпоредбата на ал. 2 да се прилага и при придобиване на собствеността на пътно превозно средство извън Република България или при придобиване на собствеността чрез публична продажба. Санкционната норма на чл.176, ал.6, пр.2 от ЗДвП от своя страна, предвижда налагане на имуществена санкция или глоба, в размер от 200 лева на лице което не изпълни задълженията си, посочени в разпоредбата на чл.145,ал.2 от ЗДвП. Както бе посочено по-горе по безспорен и несъмнен начин от всички събрани по делото доказателства е установено, че жалбоподателят Г., като управител на фирма \*\*\* ЕООД не е представил автомобила за регистрация в едномесечния срок, считано от 27.10.2021г.,

видно от Постановление за възлагане от 04.10.2021г., влязло в законна сила на 27.10.2021г., по ИД № \*\*\*. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо. При умишленото деяние деецът съзнава общественно-опасния характер на деянието, предвижда настъпването на общественно-опасните последици и иска или допуска този резултат. Предвиждането е процес на отражение в съзнанието на дееца на обективните свойства на деянието, който протича до започване на изпълнителното деяние. Когато няма предвиждане, поради незнанието от страна на дееца на елементи от обективната действителност, то тогава не може да протече и предварителния процес на отражение на обективните свойства на деянието и съответно не се формира интелектуалния компонент на вината. Без интелектуален компонент пък, не може да се формира и волеви, защото не може да има целево отношение, без представи за резултат и насока към цел. В конкретния случай липсва волевият елемент на вината, тъй като жалбоподателят Г. не е целял и не е допускал настъпването на резултата. От приобщената като писмено доказателство по делото Справка по регистрация на МПС с рег.№\*\*\*, се установява, че върху процесното МПС - влекач МАН ТГХ с рег.№ \*\*\*, е имало наложени общо 6 запора за продажба на МПС, като последните два запора са били вдигнати от ЧСИ и съответно снети в информационната система на сектор "Пътна полиция" при МВР на 29.11.2021г. и на 2.12.2021г. Следователно, след като двата запора за продажба на МПС са снети след влизането в законна сила на 27.10.2021г. на Постановлението за възлагане от 04.10.2021г. по ИД № \*\*\*, с което като купувач на МПС - влекач МАН ТГХ с рег.№ \*\*\* е отразено \*\*\* ЕООД с ЕИК \*\*\*, жалбоподателят е бил в обективна невъзможност да изпълни задължението си и да регистрира придобития от него на 27.10.2021г. автомобил в едномесечния срок по чл.145 ал.2 от ЗДвП. Доколкото запорът за продажба на МПС представлява забрана за извършване на разпореждане с вещта жалбоподателят Г. не е могъл да извърши действия по регистриране на придобития от него автомобил. Според съда срокът за регистрация по чл.145 ал.2 от ЗДвП е започнал да тече от снемането на последния запор в информационната система на сектор "Пътна полиция" при МВР, т.е. от

2.12.2021г. Следователно жалбоподателят Г. не е извършил нито от субективна страна, нито от обективна страна състава на административно нарушение по чл.145 ал.2 от ЗДвП и незаконосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал отговорността му на основание чл. 177 ал.6 пр.2 от ЗДвП.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. От представената към административно наказателната преписка Заповед №8121з-515/14.05.2018г на Министъра на вътрешните работи се установява, че актосъставителят Ж., като държавен служител от структурно звено „Пътна полиция” е оправомощен да съставя АУАН, както и че на \*\*\* на сектор ПП към ОДМВР-Плевен са делегирани правомощия да издава НП.

Съдът счита, че следва да бъде отменено обжалваното наказателно постановление относно наложеното административно наказание по чл. 177 ал.6 пр.2 от ЗДвП, като незаконосъобразно.

От процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение. В настоящото производство същият е представляван от адвокат, като за осигурената защита е платен хонорар от 300 лева. Последното е видно от представения със списъка по чл. 80 ГПК договор за правна защита и оформената в същия разписка. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на дружеството жалбоподател действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 20), в който е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер

на 300 лв, а също така е представен списък по чл. 80 от ГПК. Тъй като не бе направено възражение за прекомерност, а съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ДВ, бр. 94 от 2019 г., предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата, то следва да бъде заплатено цялото поискано възнаграждение в размер на 300 лв.

Водим от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**О Т М Е Н Я** наказателно постановление №21-0938-004800 от 20.12.2021г., с което \*\*\* на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен е наложил на основание чл.53 от ЗАНН и чл.177, ал.6, пр.2 от ЗДвП на Л. Ст. Г. от гр.Плевен, ул. \*\*\*, административно наказание глоба в размер на 200 лв., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

**ОСЪЖДА** ОД на МВР – Плевен да заплати на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН на жалбоподателя Л. Ст. Г. направените разноски по делото в размер на 300лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: \_\_\_\_\_